

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 103. Richardi Chalcedonensis Episcopi epistola ad eandem Facultatem
Parisinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](#)

Sæc. XVII.

A. C. 1627.

§. CIII.

Richardi Chalcedonensis Episcopi
Itola ad eandem Facultatem
Parisinam.

Ut pariter Richardus Chalcedonensis Episcopus suam testaretur gratitudinem, sequentes ad Parisinam Facultatem ex Londinensi urbe literas dedit. „Quam nominis celebritatem Universitas Parisiensis de Ecclesia Dei præclaræ merita superioribus sacerulis apud omnes consecuta est, eam summa fide, prudentia, atque integritate ad posteros continua temporum serie propagare solemne fuit. Quod ut difficultatis elucubrationibus, magnisque praे Religionis negotio suscepit laboribus orbi christiano quotidie testatum facere non desistit, ita in ejusdem Universitatis laudibus haud postremo loco, recensenda venit insignis illa industria, qua averruncandis erroribus ac prævorum dogmatum sentibus in Ecclesia pullulantibus constanter invigilat. Opus sane Reipublicæ Christianæ utilissimum, ac prorsus necessarium, quod tanto etiam magis in Authoribus laudandum quanto ad plures pagatur, nec unius duntaxat gentis beneficio concluditur. Quocirca per

„specta nuper sedulitate vestra , tum in Sæc. XVII.
„quibusdam propositionibus hibernicis, A.C. 1627.
„tum maxime in duobus libellis angl-
„canis, pravisque dogmatibus in eis-
„dem contentis, censura vestra notan-
„dis, & condemnandis, qua Ecclesiæ
„Anglicanæ atque Hiberniæ, æque ac
„Galliæ vestræ consulere voluistis: me-
„rito beneficium illud, quod Ecclesiæ
„nostræ factionibus misere disceptæ
„maximum fuit, sapientissimis Magi-
„stris ac celeberrimæ facultati Parisiensi
„acceptum ferre, & pro dignitate sua
„gratulari, tum meo , tum Cleri hu-
„jus nomine operæ pretium duxi: ma-
„gno quidem malo nostro didicimus re-
„periri in Ecclesia Anglicana homines,
„qui licet in subsidium Pastorum missi,
„cæteris tamen omnibus præeminere
„cupientes, ut discipulos post se ab-
„ducant, ordinariorum Pastorum au-
„thoritatem passim enervare ac immi-
„nuere, suamque novis cufis doctrinis
„Ecclesiasticæ Hierarchiæ ac Discipli-
„næ a sacris Canonibus stabilitæ re-
„pugnantibus venditare non desinunt.
„Horum conatibus obsistendis (quid-
„quid ipsi obloquantur) constat præ-
„fatam censuram vestram, interea tem-
„poris, quo summus Pontifex præsen-
„tibus malis opportunum remedium
„per sententiam suam adhibuerit, ma-

Zz 4

,,gnm

Sæc. XVII. „gnum robur ac firmamentum allati
 A.C. 1627. „ram, qui posthac res novas in Eccle-
 sia moliri, aut pernitosia dogmata in
 „populo spargere ac disseminare pre-
 „sumpserint. Pro opera vero, quan-
 „Ecclesiæ Anglicanæ hac in re egregie
 „navastis. nostrorum hominum erit
 „grati animi vices rependere, quod
 „facti memoria posteris commendata
 „Clerus iste quam efficaciter procurare
 „non omittet, qui etiam pro venera-
 „tione, quam debet Facultati veltra-
 „summis votis contendit, ut continua-
 „meritorum ac gratiarum accessionibus
 „ad majorem sui dignitatem amplifice-
 „tur. De cætero Deum optimum Ma-
 „ximum precor, ut sapientissimos Ma-
 „gistros diutissime sospitet. Londini
 „XV. Kalendas Martii MDCXXXI.„

Nondum tamen mitigata erat ambi-
 morum acerbitas; unde Chalcedoneo-
 sis Episcopus, cum in Anglia suæ se-
 curitati haud consultum crederet, in
 Gallias recessit, a Cardinale Richelieu
 perbenigne exceptus. Interea vero
 plura divulgabantur opuscula censura
 Parisinæ oppido injuriosa, quæ tam
 omnino Franciscus Hallierus Sorbone
 Doctor confutabat, edito libro, qui
 titulum præfert: *Defensio Hierarchia
 Ecclesiasticae.* Postea sub nomine Petri
 Aur

Aurelii (*), sub quo tamen Abbas San- Sæc. XVII.
 Cyranus ejusque Nepos de Barcos latere A. C. 1627.
 creduntur, alius Parisiensis Theologus
 edidit vindicias censuræ Parisiensis, cu-
 jus libri suppressio efflagitabatur: ob-
 stitit tamen Clerus Gallicanus: Insu-
 per Nicolaus le Maître Sorbonæ Theo-
 logus ac postea Lombariensis Episco-

Zz 5 pus

(*) Larvato huic Petro Aurelio Clerus Gal-
 licanus ob lucubrationem ab ipso editam gra-
 tias rependit sequenti epistola encomiis turgi-
 da: *Dei optimi Maximi providentia, qui eccl-
 esiam suam nunquam sinit impune violari, exti-
 tit repente Hierarchiæ vindex acerrimus, vir
 omnibus notus, omnibus ignotus, & in ipso
 veræ avitæque Theologiæ sive educatus, qui li-
 bris præstantissimis editis, errorum monstra glo-
 riosissime jugulavit. Gallicana Ecclesia tam exi-
 mio defensionis genere, Patrum dignitatem re-
 stitutam, adversariorum errores confutatos,
 Calumnias dilutas, mendacia retecta, stultis de-
 nique secundum stultitiam illorum, ut Scriptura
 jubet, responsum fuisse, gaudet, gratulatur,
 exultat, & nescit, quid potissimum in fortissimo
 propugnatore mirari debeat, an rerum eccl-
 esasticarum eruditionem, Patrum, Conciliorum
 notitiam; an styli majestatem, & pugnæ ac-
 comodatam eloquentiam; an in erroribus refu-
 tandis rationum pondus; an in eruendis adver-
 siorum technis solertiam; an in afferenda ve-
 ritate*

Sæc. XVII. pus Parisinam censuram acriter pro-
A.C. 1627. pugnabat, divulgata perdocta lucuba-
tione, cui titulus: *Institutio antiqui Ep-
scoporum Principatus &c.*

§. CIV.

*Conclusiones Parisinæ Universitatis
contra Hermani Leomelii
Spongiam.*

Dupin. l. c. Quantumvis Parisina Facultas utrius-
Argentre pag. 358. que damnati libri Authores non
nominarit, nihilominus hi honorem
suum hac censura læsum rati, adver-
sus illam duos divulgant libellos,
quorum prior erat: Ecclesiæ Anglicanæ
ad

ritate candorem; an in explicandis Mysteriis
abstrusioribus, ac divinioribus felicitatem; an
spirantem erga sponsam Christi amorem; an
veram, minimeque fucatam mentis humilitatem
Et gravitatem. Unum est, quod doleat; in
compertum sibi adhuc esse, qua manu tot for-
tissima tela in hostes vibrantur, quaque ipse tam
gloriose triumphet, -- qui occulce uni Deo re-
litaverat, in occulto a summo Imperatore con-
nari studuit. Non famam, non honorem, non
gloriam aucupatus est, non orbi terrarum præ-
claris lucubrationum titulis innotescere volui.
Magnum est, tot præstantes libros edidisse, et
secunda prælia decertasse, tot veritatis ho[lib]ra

altra